

תרם כליה לאביו - והציל את חייו

● ציון רצון בן ה־62, אב ל־14, סבל מסוכרת ומכשל בכליות ● בנו אושר התעקש לתרום לו כליה ● "זכיתי להציל נפש"

צילום: יצחק גרבי

ציון רצון ובנו אושר. "הכל בשביל אבא"

נפש, אני בריא מספיק כדי לחזור לעיבודתי עם בני נוער במדרשה של עמון תת פרדס, שאותה הקימו הוריי בשנת 1986. הילדים האלה הם הרבה בשביי לי, וגם עם כליה אחת יש בי מספיק אנרגיות וכוחות כדי 'להוציא להם את הכליות' ולתת להם את הנשמה". רצון, איש דתי חובש כיפה שחורה, מבקש להעביר מסר חשוב: "תרומת כליה מצילה חיים ואין בה הרבה סיכויים. התורם לא מאבד דבר, וזוכה להיצייל נפש. עד יומי האחרון יהיה חשוב לי להעביר את המסר הזה ולהעלות את המודעות לנושא הזה".

בשלום. "אני מרגיש ומתפקד כמו בן אדם חדש. בלי דיאליזה, בלי אינפוזיות, ההקלה עצומה. יש בבית החולים הזה הרבה רגעי חסד. בחדר לידנו שכב אב בן 64, שתרם כליה לבנו בן ה־30. זה מרגש מאוד. אני ואושר דיברנו גם על זה ששנינו מרגישים איך ירדנה, אשתי ואמא שלו ז'ל, מלווה את שנינו מלמדי עלה ודואגת לנו". אושר, נשוי לחנית ואב לשתי בנות, שירה בת השנתיים ואיילה בת 7 חודשים, מספר בחיך גדול: "היה ברור לי שאעשה את הכל בשביל אבא שלי. אחרי שתרמתי לו כליה וזכיתי להציל

נצחיה יעקב, כתבתנו בשרון

שנתיים ארוכות סבל ציון רצון בן ה־62 מפרדס חנה מסוכרת, שהובילה לכשל בתפקוד שתי כליותיו. בסוף יוני אושפו במחלקת ההשתלות של בית החולים בילינסון בפתח תקווה לניתוח השתלת כליה, כשהתורם היה לא אחר מבנו אושר, השלישי מבין 14 ילדיהם של ציון ואשתו ירדנה ז'ל, שנפטרה לפני 11 שנים.

"כל הילדים רצו להתנדב ולתרום לי את הכליה, אבל לא הסכמתי", מספר ציון, שהוא גם סב ל־24 נכדים. "אמרתי לאושר, 'אתה בחור צעיר, כל החיים לפניך ויש לך אישה וילדים מקסימים', אבל הוא לא ויתר. פנה לרבנים שיישכנעו אותי וגם למחלקת ההשתלות והתעקש לתרום – הוא פשוט לא רצה לשמוע על אפשרות אחרת".

למעט הכאבים שלאחר הניתוח, השיניים מסכימים כי היו לא מעט חוויות במחלקה הזו. לאחר הניתוח העבירו את שניהם לאותו חדר ההתאוששות. פרופסור המחלקה, איתן מור, בישר לשניהם בשמחה גדולה כי "הכליה מתפקדת בהצלחה רבה".

רצון, לשעבר סגן ראש מועצת פרדס חנה־כרכור, שעובד כיום בתחנת רדיו, מספר כי ההתאוששות מהניתוח עברה